

derfor spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke agter nu en af de første Dage at fremsætte Forslag om en ny Valgkredsordning her i Landet.

Ligeledes vil jeg spørge den højtærede Indenrigsminister, om vi snart kunne vente et Forslag til en Ulykkesforsikringslov for Landbrugets, Skovbrugets og Havebrugets Arbejdere. En saadan Lov blev bebudet i Trontalen i Fjor, hvori det hedder: Udvidelse af Ulykkesforsikringen til Landarbejdere m. fl. Da dette stod i Trontalen i Fjor, fandt Socialdemokratiet sig ikke foranlediget til at indbringe sit tidligere Lovforslag om, at Ulykkesforsikringen skulde omfatte Landbrugets og Skovbrugets Arbejdere. Vi ventede, at man fra Regeringens Side vilde opfylde det Løfte, der var givet i Trontalen. Men hele Rigsdagssamlingen hengik, uden at der blev gjort noget i den Retning. Jeg vil derfor spørge den højtærede Minister, om han nu ikke har et Lovforslag færdigt i den Retning, saaledes at dette kunde fremkomme helst saa tidligt paa Samlingen som muligt, saa at der kunde blive Lejlighed til at naa at faa et saadant Lovforslag gennemført, inden Rigsdagen atter slutter.

Jeg skal saa gaa over til at omtale Justitsministeriets Budget. Vor højtærede Justitsminister har jo været den af alle vore Ministre, som har været mest omtalt i den forløbne Sommer. Det har ikke været nogen meget smigrende eller anerkendende Omtale, han har faaet. Men han har forstaaet mere end nogen anden Minister at henlede Opmærksomheden paa sig.

Noget af det, der har vakt størst Opmærksomhed vedrørende Justitsministeriets Administration, er sikkert det Forbud, han har nedlagt imod, at et Skuespil „Karen Borneman“ maatte blive opført paa Folketeatret. Det er jo en helt ny Form for Censur, Ministeren her er slaaet ind paa. Vi have tidligere set, hvorledes den højtærede Minister har søgt at øve Censur overfor Variétéer og Revuer, men nu er han gaaet et Skridt videre og har ogsaa taget Teatret ind under sin Magt. Fra alle Sider anerkendes det, at dette Skuespil „Karen Borneman“ er et dygtigt og alvorligt Arbejde. (Modsigelse af *Ellinger*). Det er, siger jeg, anerkendt. Jeg ved ikke, om man kan sige fra alle Sider, for det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (*Ellinger*) vil jo ikke anerkende det, men han er jo ogsaa

noget for sig selv i den Retning. Men ellers er det sjældent, at et Skuespil, et Digterarbejde, har nydt en saa enstemmig Anerkendelse som dette. Det faar jo saa undvære denne Anerkendelse fra det ærede Medlem for Frederiksberg. Anerkendelsen er kommen frem baade i Pressen og fra Forfatterens egen Kreds. Men lige saa vist som dette Skuespil er blevet anerkendt fra alle Sider, lige saa sikkert er ogsaa den Fremgangsmaade, som den højtærede Minister har anvendt, bleven saa enstemmig fordømt, som man næsten aldrig har set noget blive fordømt her i Landet. Det er sket gennem Pressen fra den ene Ende af Landet til den anden, det er sket fra Forfatterens Side og fra Befolkningens Side; alle Vegne har man i høj Grad fordømt den Optræden, der er udvist fra Justitsministerens Side. Man havde jo ikke ventet, at sligt skulde kunne ske, idet man mente, at man ved Grundlovens § 86 var gardedet imod, at et saadant Forbud nogen Sinde kunde udstedes, at en saadan Censur atter skulde indføres her i Landet. Det har altsaa vist sig, at det var et forfængeligt Haab, idet vi ikke have regnet med den nuværende højtærede Justitsminister, der som sagt har nedlagt sit Forbud mod dette Skuespils Opførelse. Der vil derfor sikkert være Grund for Rigsdagen til at tage under den nøjeste og og grundigste Overvejelse, hvad der kan gøres for at værne det fri Ord her i vort Land. Det forekommer mig, at hvis Lovgivningen paa dette Punkt — hvad jeg ikke troede — har en Mangel, er der Grund til at faa denne Mangel afhjulpen, saaledes at der kan værnes om Forfatterens, Digternes Ret til at skrive, saaledes at de ikke kunne standses af Forbud som det, vi her have set.

Ligesom den højtærede Justitsminister har indført en Censur i Litteraturen, saaledes ere vi jo ogsaa komne under en Censur i Politik, en Slags politisk Censur, som øves her paa Rigsdagen. Jeg sigter her navnlig til Behandlingen af Forslag, som ere blevne fremsatte her paa Rigsdagen fra Socialdemokratiets Side. Vi have i to Aar fremsat Forslag om Nedsættelse af en Kommission vedrørende Len og Stambuse her i Landet, vi have i to Rigsdagssamlinger fremsat Forslag om Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest, vi fremsatte i Fjor et Forslag om Nedsættelse af en Kommission, hvis Opgave skulde være at udarbejde en Reform af vor Folkeskole. Men desværre har det ikke kunnet lykkes